

Evanjelium (Mt 5,1-12)

- ¹ Keď Ježiš videl veľké zástupy, vystúpil na vrch. A keď sa posadil, pristúpili k nemu jeho učeníci.
- ² Otvoril ústa a učil ich:
- ³ Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo.
- ⁴ Blahoslavení plačúci, lebo oni budú potešení.
- ⁵ Blahoslavení tichí, lebo oni budú dedičmi zeme.
- ⁶ Blahoslavení lační a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.
- ⁷ Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.
- ⁸ Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.
- ⁹ Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími synmi.
- ¹⁰ Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo.
- ¹¹ Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; ¹² radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi. Tak prenasledovali aj prorokov, ktorí boli pred vami.

Čítanie z Božieho slova (1 Kor 13,11-12):

„Keď som bol dieťa hovoril, som ako dieťa, poznával som ako dieťa, rozmýšľal som ako dieťa. Keď som sa stal mužom, zanechal som detské spôsoby. Teraz vidíme len nejasne, akoby v zrkadle, no potom z tváre do tváre. Teraz poznávam iba čiastočne, ale potom budem poznať tak, ako som aj ja poznaný“.

Katechéza**„Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.“ (Mt 5,7)**

Dnes si spoločne čítame šieste blahoslavenstvo, ktoré sľubuje vidieť Boha a má ako podmienku čistotu srdca. Žalm hovorí: «V srdci mi znejú tvoje slová: „Hľadajte moju tvár!“ Pane, ja hľadám tvoju tvár. Neodvracaj svoju tvár odo mňa» (Ž 27,8-9). Tento spôsob vyjadrovania nám ukazuje smäd po osobnom vzťahu s Bohom, ktorý aj Kniha Jób vyjadruje ako znak úprimného vzťahu. Hovorí takto: «Len z počutia som teba dosiaľ poznával, lež moje oko teraz ťa už uzrelo» (Jób 42,5).

A myslím, že neraz sa život uberá takto, v našom vzťahu s Bohom. Poznáme Boha z toho, čo sa o ňom hovorí, ale vo vlastnej skúsenosti ideme ďalej a ďalej, a nakoniec ho poznáme priamo, ak sme verní. A toto je duchovná zrelosť.

Ako dosiahnuť túto dôvernosť, poznať Boha našimi očami? Môžeme pomyslieť napríklad na Emauzských učeníkov, ktorí mali Pána Ježiša po boku, ale «ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali» (Lk 24,16). Pán odkryje ich pohľad na konci cesty, ktorá sa završuje lámaním chleba a začala sa pokarhaním: «Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci!» (Lk 24,25). Toto je to počiatkové napomenutie. Hľa, tu je pôvod ich slepoty: ich ťarbavé a nechápavé srdce. A keď je srdce ťarbavé a nechápavé, nedokážeme vedieť veci. Vidíme veci ako zahmlené.

Tu je múdrosť tohto blahoslavenstva: aby sme mohli kontemplovať, je potrebné vstúpiť do seba a urobiť v našom vnútri miesto Bohu, pretože, ako hovorí sv. Augustín, „Boh je mi dôvernejší, než ja sám“ – „interior intimo meo“ (Vyznania, III. 6,11). Aby sme videli Boha nepomôže zmeniť okuliare alebo pozorovací bod, alebo vymeniť teologických autorov, ktorí nám budú ukazovať cestu: je potreba oslobodiť srdce od jeho klamov! Toto je jediná cesta.

Toto je rozhodujúca zrelosť: keď si uvedomíme, že náš najhorší nepriateľ je často ukrytý v našom srdci. Najšľachetnejší boj je ten proti vnútorným klamom, ktoré vedú k našim hriechom. Pretože hriechy menia vnútorné videnie, menia zvažovanie vecí, dávajú vidieť veci, čo nie sú pravdivé, alebo aspoň nie sú až tak pravdivé.

Je teda dôležité pochopiť, čo je tou „čistotou srdca“. Aby sme to dosiahli, je potrebné pripomenúť si, že pre Bibliu srdce nespočíva iba v pocitoch, ale je to najdôvernejšie miesto ľudského bytia, vnútorné miesto, kde je človek sám sebou. Takto je to podľa biblického chápania.

To isté Matúšovo evanjelium nám hovorí: «A keď už svetlo, čo je v tebe, je tmou, aká bude potom tma sama?!» (Mt 6,23). Týmto „svetlom“ je pohľad srdca, perspektíva, syntéza, bod, z ktorého sa číta realita (porov. Apošt. exhortácia Evangelii gaudium, 143).

Ale čo to znamená byť „čistého srdca“? Človek čistého srdca žije v prítomnosti Pána, uchováva si v srdci to, čo je hodné vzťahu s Ním; iba takto je jeho život jednotný, ucelený, priamočiary, nie kľukatý, ale jednoduchý.

Očistené srdce je teda výsledkom procesu, ktorý predpokladá oslobodenie a zriekanie. Človek čistého srdca sa takým nerodí, ale prežil vnútorné zjednodušenie, tým, že sa naučil vnútorne strániť zla, čo sa v Biblii nazýva obriezka srdca (porov. Dt 10,16; 30,6; Ez 44,9; Jer 4,4).

Toto vnútorné očisťovanie predpokladá rozpoznanie tej časti srdca, ktorá je pod vplyvom zla. – „Viete, otče, ja mám takéto pocity, takto rozmýšľam, takto pozerám, a toto je nepekné.“ – Rozpoznať tú nepeknú časť, tú časť, ktorá je zatiahnutá hriechom, aby sme sa naučili umeniu nechať sa vždy vyučovať a viesť Duchom Svätým. Prechod od chorého srdca, od srdca hriešneho – srdca, ktoré nedokáže veci dobre vidieť, pretože je ponorené v hriechu –, k plnosti svetla v srdci je dielom Ducha Svätého. To on nás vedie k vykonaniu tejto cesty. Hľa, prostredníctvom tejto cesty srdca dospejeme k „videniu Boha“.

Franciscus